

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Pavla Hornáka v právní věci žalobce: A.K.U.P.I. spol. s .ro., IČ: 260 27 011, se sídlem Čechova 625/26, České Budějovice, zast. Mgr. Pavlem Slabým, advokátem se sídlem Riegrova 2668/6c, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.3.2009 č.j. 265/510/2009, Sp.zn. 6 O 3/09 No,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 23.3.2009, č.j. 265/510/2009 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 464,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Slabého, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, jímž žalovaný k odvolání žalobce ze dne 11.2.2009 změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Havlíčkově Brodě ze dne 27.1.2009, č.j. ČIŽP/46/OOH/SR01/0700701.001/09/HJO, kterým byla žalobci uložena podle § 66 odst. 4 písm.b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech pokuta ve výši 850 000,-Kč za porušení ust. § 12 odst. 2 tohoto zákona, a to toliko tak, že ve výroku a v odůvodnění rozhodnutí orgánu I. stupně nahradil text odkazující na ust. zákona č. 71/1967 Sb. textem odkazujícím na zákon č. 500/2004 Sb.(dále jen „správní řád“) s odůvodněním tohoto postupu, v ostatním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce (bod I) v žalobce shrnul předcházející průběh řízení, tj. že rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 28/2007-94 ze dne 22.5.2008 byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 1.2007 a věc mu vrácena k dalšímu řízení z důvodu

nesprávného posouzení námitky podjatosti pracovníků České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Českých Budějovicích, vznesené žalobcem od počátku správního řízení. Navazující rozsudek městského soudu č.j. 6 Ca 231/2008-110 ze dne 15.8.2008 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22.9.2005 a věc vrátil k dalšímu řízení, a to z důvodů uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 8.12.2008 zrušil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát České Budějovice“) ze dne 19.5.2005 a vrátil věc k novému projednání s tím, že důvodem je nevyřešená námitka podjatosti a vytýkané nedostatky nelze odstranit v odvolacím řízení.

Dne 16.1. 2009 bylo právnímu zástupci žalobce oznámeno nové projednání s odvoláním na uvedené shora a s dotazem zda trvá právní zastoupení; to potvrdil žalobce 19.1 2009.

Bez dalšího úkonu bylo dne 27.1.2009 vydáno Českou inspekcí životního prostředí, oblastním inspektorátem v Havlíčkově Brodě (dále jen „inspektorát v Havlíčkově Brodě“) rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta žalobci za týž skutek v téže výši.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání 11.2.2009, doplnil je 23.2.2009. Dne 20.3.2009 byl právnímu zástupci doručen přípis žalovaného, ve kterém mu bylo oznámeno, že dne 12.3.2009 v 10,00hod se bude konat jednání ve věci odvolání proti rozhodnutí ze dne 27.1.2009, součástí byla kopie rozhodnutí o delegaci řízení k inspektorátu v Havlíčkově Brodě.

Dne 24.3.2009 pak bylo doručeno osobně pracovníky žalovaného právnímu zástupci napadené rozhodnutí a následně 25.3.2009 protokol z ústního jednání dne 12.3.2009.

Napadené rozhodnutí (bod II.) jen formálně změnilo ty části, kde byl použit nesprávně předchozí správní řád.

V odvolání žalobce namítal, že správní orgán I. stupně postupoval v rozporu se zákonem, když neposkytl žalobci možnost vyjádřit se k podkladu pro rozhodnutí a nerespektoval závěr soudů, ani odvolacího orgánu, že má projednat námitku podjatosti; žalovaný se s namítanou nezákonností nevypořádal, ač tato povinnost je zakotvena i v zákoně č. 500/2004 Sb.(nové právní úpravě). Žalovaný pak ani nenapravit sám uvedený nesprávný postup a dopustil se téhož pochybení.

Žalobce odmítá tvrzení, že zástupce žalobce záměrně pozdě přebíral písemnosti (vzhledem k blížíci se lhůtě pro skončení řízení), když si předvolání k jednání na 12.3.2009 vyzvedl dne 20.3.2009, tedy před koncem úložní lhůty. Žalovaný naopak zvolil termín nevhodně, v průběhu úložní lhůty. Při pokusu o osobní doručení dne 10.3. 2009 nebyl přítomen a přítomní nebyly oprávněni převzít písemnost, odmítá, že by byl telefonicky kontaktován dne 10.3. 2009, telefonický hovor dne 11.3.2009 s paní N. proběhl a žalobce se poprvé se dozvěděl, že 12.3. 2009 se má konat jednání, ale ne o čem, nepředpokládal, že o námitce podjatosti, ale vzhledem k předchozímu odvolacímu rozhodnutí, kde bylo uvedeno, že sám odvolací nemůže napravit nedostatky řešení námitky podjatosti to ani předpokládat nemohl. Navrhl proto změnu termínu, bylo mu sděleno, že tedy jednání neproběhne a že bude vydáno rozhodnutí, aby byla zachována lhůta. Očekával proto zrušující akt, ale překvapivě se tak nestalo. Správní orgány přitom měly na rozhodnutí tři roky.

Žalobce (bod III.) namítá zjevné rozpory v tvrzeních žalovaného uvedených v napadeném rozhodnutí s ostatními písemnostmi. Z přípisu ze dne 4.3.2009 nevyplývá, že předmětem oznamovaného jednání bude projednání námitky podjatosti, výslovně se uvádí, že předmětem bude odvolání žalobce. Z rozhodnutí vyplývá, že k otázce podjatosti byl proveden

výslech svědka Ing. F., ale z protokolu z 12.3.2009 to neplyne, dle něho výslech proběhl mimo jednání v nějakém samostatném šetření. Žalovaný tedy řešil otázku o níž dříve uvedl, že ji řešit nemůže a navíc k ní provedl důkaz mimo ústní jednání, aniž by žalobce včas vyrozuměl, tedy v rozporu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu).

Rozporuplně pak působí sdělení na str. 7 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že tato zjištění měl odvolací orgán v úmyslu projednat na ústním jednání, které nařídil 4.3.2009 na 12.3.2009 tedy že již 4.3.2009 zval žalobce k projednání zjištění, které učiní až následně. Toto vzbuzuje pochybnosti o zákonnosti provedení důkazu.

Oba správní orgány ignorují skutečnost, že příbuzenský poměr bratrů K. byl pouze jedním z důvodů podjatosti, dalším byla iniciativa p. Ing. B. u investora stavby. K tomu chtěl žalobce navrhnout důkazy, ale nedostal prostor.

Žalobce (bod IV.) proto namítá, že ani v tomto řízení nebyla námitka podjatosti dostatečně a zákonným způsobem vyřešena, nebyly nerespektovány závazné pokyny plynoucí ze závěrů rozsudku soudů. Navíc bylo porušeno procesní právo žalobce být seznámen s podklady pro rozhodnutí a navrhnout důkazy, a to zjevně s jediným cílem, vyvodit postih před uplynutím prekluzivní lhůty. tento postup vzbuzuje u žalobce nové pochybnosti o nepodjatosti rozhodujícího úředníka žalovaného Ing. N., která uvádí nepravdivé informace, její postup nelze označit za nezaujatý.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že jediným důvodem zrušení předchozího rozhodnutí bylo zjištění Nejvyššího správního soudu o nesprávném vypořádání se s námitkou podjatosti žalobce o podjatosti inspektorů a hlavního inspektora inspektorátu v Českých Budějovicích; po věcné stránce nebyl správnímu orgánu či městskému soudu vytýkán žádný nedostatek, vytýkáno bylo nedostatečné zjištění co do příbuzenského vztahu hlavního inspektora a jeho bratra. Hlavní inspektor byl bratrem osoby nikoli podnikající v oboru odpadového hospodářství, byl pouze zaměstnancem takové firmy. Další řízení se proto zaměřilo na nápravu v tomto směru, proto ředitelství České inspekce životního prostředí rozhodnutím ze dne 15.1.2009 přidělilo případ inspektorátu v Havlíčkově Brodě s odůvodněním, že zde neexistují žádné indicie o možné podjatosti pracovníků tohoto inspektorátu, a to z důvodu, že se blížil termín uplynutí objektivní lhůty.

K námitkám žalobce (bod II). žalovaný uvedl, že způsob, který zvolil – delegace věci, není v rozporu s právem ani právním názorem soudu; slovy projednat nemyslel žalovaný povinnost orgánu I. stupně projednávat věc s žalobcem. Smyslem bylo zamezit případné podjatosti orgánu I. stupně.

Žalovaný pak připustil pochybení prvoinstančního orgánu a hodlal toto pochybení napravit a zaslal tedy žalobci oznámení o ústním jednání ze dne 4.3.2009 a současně sdělení o delegaci. Jednání s ohledem na časovou tíseň bylo svoláno na 12.3. 2009, sdělení vypraveno 8dní před konáním jednání, což považoval žalovaný za dostatečné, když je advokát je v místě. Protože se nevrátila doručenka, byl učiněn pokus oprávněnou úřední osobou ing. N. o nové doručení, advokát nebyl zastižen, proto byl telefonicky kontaktován a pořízen o tom zápis.

Obsah hovoru podle zápisu a ústního sdělení ing. N. byl jinak veden než tvrdí žalobce, o zrušení rozhodnutí vůbec nemluvila, je to tvrzení proti tvrzení. Jednání oprávněné úřední osoby nelze vysvětlovat jinak, než že se snažila kontakt navázat z důvodu blížícího se konce objektivní lhůty k uložení pokuty, chtěla žalobce seznámit s listinou o delegaci, aby se mohl

vyjádřit. Námitky ohledně jednání považuje žalovaný za nerelevantní, postup nebyl v rozporu se zákonem.

Žalovaný odmítá, že by měl nějaký důvod odmítat námitku podjatosti řešit, podjatost byla řešena, jak plyne ze správního spisu, jen byl nedostatek v jejím pošetření.

K bodu III. žalovaný uvedl, že nešetřil iniciativu ing. B., protože ani oba soudy v tomto směru nic neuložili, je tedy s podivem, že žalobce po 3 letech hodlal navrhnout výslech svědka a nenavrhoval ho dříve, jde tak o účelovou námitku.

K vlastnímu jednání ve společnosti, která dříve zaměstnávala bratra hlavního inspektora, žalovaný konstatoval, že nešlo o výslech svědka, ale pouze o jednání se zástupcem firmy, které mohlo být podkladem k dalšímu šetření, k tomu však nebyl shledán důvod. Jednání bylo svoláno na 12.3.2009 v 10hod, předtím bylo jednání u společnosti ENVISAN-GEM a.s. a zápis z něho hodlal žalovaný projednat s žalobcem.

K bodu IV. žalovaný trvá na tom, že se nevyhýbal projednání námitky podjatosti dle pokynů soudů, ve věci rozhodoval jiný inspektorát, kde bylo pochyb, námitky jsou účelové, jejich obsahem byla spíše stížnost na chování inspektorů.

Následně žalovaný poukazuje na chronologický postup uplatnění námitky podjatosti a rozhodování o ní.

Žalovaný nesouhlasí se zpochybněním provedených důkazů; podklady tvořily evidence odpadů, protokol o provedené kontrole, analýza laboratoře, sdělení dalších subjektů a pod., jejich výsledek nemohli inspektoři nijak ovlivnit, hodnotili stav, který již nastal. Podjatost se mohla projevit při výši pokuty, ale to žalovaný přezkoumal a nebylo to soudy zpochybněno. Žalovaný považuje námitku podjatosti od počátku za účelovou, chování žalobce za obstrukční.

Při ústním jednání konaném 23.9.2010 obě strany sporu setrvaly na svých stanoviscích.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud při projednání a rozhodování v této právní věci vycházel z obsahu správního spisu, který byl již konstatován v předně uvedených rozsudcích Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu. Touto žalobou je také namítán nesprávný postup správních orgánů po zrušení původně vydaného rozhodnutí žalovaného, proto soud pro úplnost odkazuje na odůvodnění uvedených rozsudků, když v tomto dalším řízení je rozsah přezkumu soudem zúžen na procesní otázky navazujícího postupu, předně pak, zda závěry uvedených rozsudků, uvádějící důvody zrušení dříve vydaného rozhodnutí žalovaného, byly následně respektovány. Soud proto pro stručnost uvádí shrnutí v rozsahu rozhodném pro běh tříleté prekluzivní lhůty k uložení pokuty, neboť k jejímu marnému uplynutí by musel přihlížet z úřední povinnosti, nadto její blízkost se uplynutím je dáváno do souvislosti s namítaným postupem, a dále uvádí jen následný postup ve věci.

Skutek byl zjištěn 24.4.2003 (dle zápisu z místního šetření na čl.10 správního spisu), oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27.2.2004 bylo žalobci doručeno 1.3.2004(čl. 8). Pokuta byla žalobci uložena rozhodnutím inspektorátu České Budějovice ze dne 31.3.2004 (podepsán ing. K.-hl. inspektor) a o odvolání ze dne 25.6.2004 žalovaný rozhodl dne

26.7.2004, rozhodnutí zrušil (mj. i s tím, že musí být vypořádána námitka podjatosti); (čl.15). Rozhodnutím inspektorátu České Budějovice ze dne 19.5.2005 byla žalobci uložena pokuta (podepsán ing. K.-hlavní inspektor); (čl.25).

K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 22.9.2005 potvrdil rozhodnutí ze dne z 19.5.2005, odvolání zamítl; žalobci bylo doručeno žalobci 23.9.2005.

Žalobu k městskému soudu vedenou pod sp.zn. 6 Ca 279/2005 podal žalobce 24.11.2005 /na poštu 23.11.2005/. Rozsudkem pod touto sp.zn. ze dne 25.1.2007, který nabyt právní moci dnem 27.2.2007, byla žaloba zamítnuta. Kasační stížnost byla podána 2.3.2007 /na poštu 1.3.2007/. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 28/2007-94 ze dne 22.5.2008 zrušil uvedený rozsudek městského soudu ze dne 25. 1.2007 a vrátil věc k dalšímu řízení (právní moc dnem 9.7.2008). Městský soud rozsudkem č.j. 6 Ca 231/2008-110 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22.9.2005 a vrací věc k dalšímu řízení. Rozsudek nabyt právní moci 29.10.2008. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, potažmo následně vydaného rozsudku městského soudu vyplývá, že „námitku podjatosti vznesl žalobce v odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 31. 3. 2004 a poukazoval na příbuzenské vztahy mezi nejmenovanou osobou působící ve správním orgánu a osobou působící ve významné obchodní společnosti podnikající v daném regionu v odpadovém hospodářství. Výzvou ze dne 7. 6. 2004 žalovaný vyzval žalobce k doplnění této námítky a určení osob, proti nimž námitka podjatosti míří. K tomu žalobce sdělil, že mu byly doporučováni správním orgánem subdodavatelé, jím vybraný subdodavatel je vystaven od zesílení spolupráce častým kontrolám (jednou měsíčně), dále inspektor Ing. B. přesvědčoval investora, aby neuzavíral smlouvu se žalobcem, správní orgán požadoval laboratorní výsledky přímo z laboratoře, aby je ověřil a tím žalobce poškozoval a nakonec žalobce poukázal na nestejnou správní praxi při ukládání pokut a označil dva případy včetně čísel jednacích, kdy pokuta podle § 66 odst. 4 písm. d) zákona o odpadech byla uložena ve výši 15 000 Kč a 25 000 Kč. Nakonec uvedl, že hlavní inspektor ČIŽP OI České Budějovice Ing. L. K. je v blízkém příbuzenském vztahu s M. K., působícím ve společnosti ENVISAN-GEM, a. s., která podniká v oblasti odpadového hospodářství. O námitce podjatosti rozhodl správní orgán I. stupně dne 5. 10. 2004 tak, že čtyři vyjmenovaní pracovníci nejsou vyloučeni z řízení vedeného se žalobcem poté, co vyslechl všechny označené pracovníky a umožnil jim vyjádření k vznesené námitce.“

Dále po odkazu na příslušná ustanovení, se uvádí:

Žalobce námitku podjatosti vznesl hned na počátku jednání a naplnil tím svou povinnost podle § 10 správního řádu. Tím nelze dovozovat účelovost této obrany ani její zneužití. Žalovaný se námitkou podjatosti zabýval a neshledal ji důvodnou. Své rozhodnutí o nevyhloučení čtyř pracovníků odůvodnil tím, že se vypořádal s proti sobě stojícími tvrzeními žalobce a k vyloučení navržených pracovníků a ohledně bratrů K. konstatoval, že příbuzenský poměr ještě nezakládá poměr k věci takového charakteru, aby vedl k vyloučení pracovníka správního orgánu. V napadeném správním rozhodnutí žalovaný popsal řízení o námitce podjatosti, posoudil uplatněnou námitku a dospěl k závěru, že postup nebyl nezákonný.

S takovým právním závěrem se soud neztotožňuje. Podle ustanovení § 9 správního řádu je pracovník správního orgánu vyloučen z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Citované ustanovení tak stanoví pro vyloučení pracovníka jako podmínku nikoli jeho prokázanou podjatost, ale pouhou pochybnost o podjatosti. Protože podjatost je upravena nejen ve správním řízení, ale i v řízením daňovém, soudním, případně jiných řízeních, a současně vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury Ústavního a Nejvyššího správního soudu v rámci jednoty právního řádu je třeba posuzovat stejný institut v různých řízeních stejně,“ v dalším bylo poukázáno na názory vyslovené v judikatuře Ústavního soudu(např. sp. zn. I. ÚS 167/94. Konkrétně k dané věci rozhodnutí uvádí, že „Skutečnost, že

vedoucí pracovník správního orgánu I. stupně (inspekce) je bratrem osoby podnikající v oboru odpadového hospodářství, by mohla být důvodem k pochybnostem o podjatosti, přičemž žalovaný se těmito pochybnostmi dostatečně nezabýval. Bylo prokázáno, že Ing. M. K. je zaměstnancem firmy ENVISAN-GEM, a. s. se sídlem v Českých Budějovicích, která má v obchodním rejstříku mimo jiné zapsán jako předmět podnikání „podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady; podnikání v oblasti nakládání s odpady; čištění vod fyzikálně-mechanickou cestou; biochemické výroby (mimo přílohy č. 2 a 3 zák. č. 455/1991 Sb.); výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd; testování, měření a analýzy a geologické práce. Žalobce má také sídlo v Českých Budějovicích a má zapsán jako předmět podnikání rovněž podnikání v oblasti nakládání s odpady a podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady. Bratr Ing. M.K. L.K. je hlavní inspektor inspekce v Českých Budějovicích. Jak již bylo uvedeno výše, řízení podle zákona o odpadech a ukládání pokut přísluší inspekci a krajskému úřadu. Funkce hlavního inspektora (dnes ředitele) zahrnuje rozhodovací pravomoc, což dokládá ve spise mj. jeho žádost adresovaná ministerstvu, aby rozhodlo o námitce podjatosti, neboť je hlavním inspektorem a i vůči němu je vznesena námitka podjatosti. Na čl. např. 8, 11, 20, 22, 25 jsou rozhodnutí či jiné písemnosti OI ČIŽP České Budějovice, podepsané hlavním inspektorem L.K., který se tedy nejen mohl, ale přímo podílel na rozhodování související s kontrolou dodržování právních předpisů ve stejném oboru podnikání, ve kterém je zaměstnán jeho bratr. Je proto třeba, aby žalovaný prověřil, v jaké pozici ve firmě ENVISAN-GEM, a. s. pracuje, resp. pracoval, Ing. M.K. Pokud se v rámci této firmy nebude jednat o zcela marginální pozici, bez potenciálu podstatněji ovlivnit hospodářský výsledek společnosti a bez potenciálu podstatně profitovat ze zlepšeného hospodářského výsledku daného získáním nových zakázek (např. řadová dělnické pozice v obchodní společnosti s minimálně desítkami zaměstnanců v takových pozicích, u níž není pravděpodobné, že by v souvislosti s novými zakázkami byla dotyčnému zaměstnanci výrazněji zvýšena mzda), je nutno zásadně považovat blízký příbuzenský vztah mezi vedoucím pracovníkem příslušného správního orgánu a zaměstnancem konkurenta účastníka řízení za důvod zakládající podjatost prvního ze jmenovaných.“(konec citace).

Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 8.12.2008 zrušil rozhodnutí inspektorátu České Budějovice ze dne 19.5.2005 a vrátil mu věc k dalšímu řízení (doručeno 16.12.2008 právnímu zástupci žalobce). V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že odvolací orgán zvážil skutečnosti, které je třeba prověřit ohledně podjatosti ředitele inspektorátu, který podepsal prvoinstanční rozhodnutí o pokutě a následně i podjatosti inspektorů, kteří šetřili porušení povinnosti a dospěl k závěru, že vytýkané nedostatky při šetření podjatosti nelze napravit přímo v odvolacím řízení na základě dosud shromážděných podkladů a je nutné provést nová šetření popř. pořídit další podklady. Odkázal na závazný názor vyslovený v rozsudcích soudů a upozornil na běh prekluzivní lhůty dle § 67 odst. 1 zákona o odpadech.

Inspektorát v Českých Budějovicích oznámením ze dne 15.1. 2009, doručeným žalobci 16.1.2009, sdělil, že při novém projednání je vázán právním názorem odvolacího orgánu, a požádal, aby žalobce potvrdil, zda trvá dále jeho zastoupení původním zástupcem do 5 dnů. Na to žalobce reagoval sdělením, že zastupování trvá, doručeným tomuto inspektorátu 21.1.2009.

Dne 15.1.2009 bylo ředitelkou ČIŽP rozhodnuto o delegaci věci na inspektorát v Havlíčkově Brodě. V tomto sdělení se řediteli inspektorátu v Havlíčkově Brodě sděluje stručně předchozí procesní běh řízení s tím, že jelikož se blíží uplynutí tříleté lhůty, není již

tak dán prostor pro zjišťování pracovní pozice bratra pana ing. L.K., a proto přiděluje případ inspektorátu v Havlíčkově Brodě, v jehož případě neexistují indicie o podjatosti pracovníků. Sdělení bylo doručeno inspektorátu v Havlíčkově Brodě dne 21.1.2009 (dle rozdělovníku na vědomí inspektorátu v Českých Budějovicích).

Inspektorát v Havlíčkově Brodě rozhodl o uložení pokuty rozhodnutím ze dne 27.1.2009, doručeným zástupci žalobce dne 28.1.2009. Pokuta byla žalobci uložena ve stejné výši a též skutek.

V odvolání ze dne 11.2.2009, doplněném 24.2.2009, žalobce namítl, že mu v návaznosti na závěry uvedené v rozsudcích a v odvolacím rozhodnutí byla následně inspektorátem v Českých Budějovicích doručena toliko výzva k potvrzení zastupování ve věci a dne 27.1.2009 pak rozhodnutí inspektorátu v Havlíčkově Brodě o uložení pokuty, aniž by mu bylo doručeno rozhodnutí o delegaci (pověření) tohoto inspektorátu k rozhodnutí ve věci a rozhodl tak nepřislušný orgán, postup byl v rozporu se závaznými názory soudů. Předně je třeba prošetřit námitku podjatosti a nikoli nechat rozhodnout jinou složku a postupovat v rozporu s rozhodnutími soudů, nadto je postup i v rozporu se správním řádem, neboť je nutno rozhodnout o námitce podjatosti a až v závislosti na výsledku určit další postup ve věci. Pokud by byla podjatost potvrzena, byla by zde otázka použití podkladů pro rozhodnutí zjištěných vyloučeným správním orgánem. Dále namítl, že mu nebyla dána možnost se vyjádřit k podkladu a uplatnit návrhy, rozhodnutí bylo vydáno zcela neočekávaně vzhledem k závěrům rozhodnutí odvolacího orgánu z 8.12. 2008. Rozhodnutí není podloženo objektivně zjištěnými okolnostmi, poukazuje na nestandardní postup úředníků, na to, že mu bylo původně vytýkáno jiné porušení práva, na změnu kvalifikace jednání a pod. s tím, že rovněž nyní není rozhodnutí přesvědčivé, když jiná organizační složka téhož správního orgánu vydá formálně rozhodnutí, které je prakticky doslovnou kopií rozhodnutí původní organizační složky a v rámci řízení jsou porušena základní práva účastníka řízení.

Žalovaný v rámci odvolacího řízení nařídil přípisem ze dne 4.3. 2009 ústní jednání (č.l. 48 spr.spisu) na 12.3. 2009 v 10.00hod., k němu připojil přípis z 15.1.2009, jímž bylo delegováno řízení k inspektorátu v Havlíčkově Brodě. Zásilka byla uložena dne 5.3. 2009, zástupce žalobce si ji vyzvedl dne 20.3.2009.

Podle zápisu o neúspěšném doručení, vzhledem k tomu, že zástupce žalobce nepřevzal dopis, kterým bylo svoláno ústní jednání ve věci projednání odvolání, byl učiněn dne 10.3.2009 pokus doručit osobně pozvánku na jednání. V sídle byl zastížen jen JUDr. P. a jeho koncipientka, kteří odmítli písemnost převzít s tím, že nemají oprávnění k převzetí (čl. 49 správního spisu). Zápis nese podpis: „N.“.

Podle zápisu o telefonickém rozhovoru se pokusila dne 10.3. 2009 dovolat ze služebního telefonu na mobilní číslo zástupce žalobce, ten hovor nepřijal. Další pokus byl dne 11.3.2009. Zástupce reagoval až na telefonát ze soukromého telefonu a sdělil, že nebude pospíchat s tím, aby si vyzvedl poštu, ale bude dělat vše, aby tříletá lhůta proběhla (tento zápis nenese podpis, strany nespouřují, že jak tento tak další zápisy či protokoly pořídila o svých úkonech úřední osoba ing. N.).

Zápis z jednání dne 12.3.2009 se společností ENVISAN-GEM,a.s., sepsaný ing. Novákovou v kanceláři společnosti (pozn.bez zástupce žalobce) uvádí, že Ing. V. F., místopředseda představenstva, sdělil k osobě M.K. (tj. bratra Ing. L.K.–hlavního inspektora inspektorátu v Českých Budějovicích), jako jeho zaměstnavatel, že M.K. ukončil pracovní poměr 31.10.2004 a nebyl pověřován zakázkami stran sanací (č.l. 51, zápis nese podpis obou přítomných).

Podle Protokolu č.j. 510/265.3/09 No(čl. 52, bez data s uvedením vypraven 13.3.2009) z ústního jednání nařízeného výzvou ze dne 4.3.2009 se omluvil inspektorát v Havlíčkově Brodě a odvolatel mj. namítl, že postup inspekce nebyl v souladu s právním názorem soudů potažmo odvolacího orgánu, když neprošetřil námitky podjatosti. Dále se uvádí, že odbor provedl šetření u společnosti ENVISAN-GEM,a.s. a zjištění hodlal mj. projednat na nařízeném jednání. Odvolatel se na jednání bez omluvy nedostavil.

Následuje Zápis o neumožnění osobního doručení rozhodnutí z 23.3.2009 týž den v sídle zástupce žalobce.

Rozhodnutím ze dne 23.3.2009 žalovaný rozhodl tak, že napadené rozhodnutí inspektorátu v Havlíčkově Brodě z 27.1.2009 změnil jak shora uvedeno. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 24.3.2009.

Dne 25.3. 2009 (uloženo od 16.3. t.r.) pak byl doručen zástupci protokol z 13.3.2009 (č.l. 52).

Městský soud v Praze na základě uvedeného přehledu konstatuje, že k uplynutí objektivní prekluzivní lhůty nedošlo; k datu doručení žalobou napadeného rozhodnutí zbývaly z ní však 4 dny.

Dále soud předesílá, že přezkum rozhodnutí žalovaného je, vzhledem k předchozímu zrušení rozhodnutí žalovaného shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze, omezen na otázku respektování právního názoru soudem vysloveného v předchozím rozsudku správním úřadem v navazujícím řízení.

Žalobce předně namítal nezákonnost postupu České inspekce životního prostředí i žalovaného, neboť oba správní orgány byly vázány předně citovanými závěry soudů stran došetření námítky podjatosti, tyto závěry akceptoval i sám žalovaný ještě v rozhodnutí ze dne 8.12.2008, jímž zrušil původní rozhodnutí o uložení pokuty z 19.5.2005 a sám uvedl, že prošetření důvodnosti vznesené námítky podjatosti v intencích uvedených rozsudků není možné odstranit v rámci odvolacího řízení, oproti tomu podle závěrů soudů postupováno nebylo a žalobce se nemohl k věci vyjádřit.

Soud se v tomto ohledu shoduje s žalobcem potud, že následně (pokud sám žalovaný jako nadřízený orgán šetření neprovedl) bylo lze předpokládat, že Česká inspekce životního prostředí, a to její ředitel, tak jako v původním řízení podle organizačního řádu, v navazujícím řízení přistoupí k prošetření důvodnosti námítky podjatosti vznesené zejména vůči řediteli inspektorátu v Českých Budějovicích a žalobce bude mít právo se vyjádřit k výsledku tohoto šetření a závěru o tom, zda rozhodnutí o nevyložení ředitele inspektorátu v Českých Budějovicích z rozhodování dané věci, původně vydané může obstát, popř. se bude moci vyjádřit k jiným podkladům a podat návrhy na doplnění, a to ještě před rozhodnutím příslušného inspektorátu ČIŽP ve věci samé.

Věc byla žalovaným vrácena k novému rozhodnutí inspektorátu v Českých Budějovicích, který žalobci oznámil nové projednávání věci přípisem ze dne 15.1.2009 s tím, aby potvrdil zda trvá zastupování dosavadním zástupcem v řízení, což žalobce také vůči tomuto inspektorátu potvrdil.

Následně, aniž by byl žalobce zpraven o přidělení věci k projednání inspektorátu v Havlíčkově Brodě ředitelkou ČIŽP dne 15.1.2009, mu bylo doručeno rozhodnutí o uložení pokuty vydané tímto inspektorátem. Je zřejmé, že rozhodnutí o uložení pokuty neslo v sobě jednoznačně akcent překvapivosti. Samotné přidělení věci jinému inspektorátu v rámci ČIŽP by nebylo v rozporu se zákonem, pakliže by jednak byl účastník o něm řádně informován, předně však, pokud by byly naplněny zákonné důvody delegace věci jinému než místně příslušnému inspektorátu. Pakliže, jak bylo v rozsudcích soudů uvedeno, se na rozhodování o podjatosti pracovníků správního orgánu (tedy i pracovníků ČIŽP a jejích inspektorátů) vztahuje správní řád (v původním řízení zákon č. 71/1967 Sb., následně jak i žalovaný dovodil zákon č. 500/2004 Sb.) pak ve smyslu ust. § 14 odst. 4 tohoto zákona až v případě, že je úřední osoba vyloučena z projednávání a rozhodování věci, může představený určit jinou úřední osobu, která není k vyloučenému v postavení podřízeném, a až nelze-li určit někoho jiného, uvědomí o tom nadřízený orgán, který pak postupuje podle § 131 odst. 4 správního řádu. Vzhledem k tomu, že námitka podjatosti(neprošetřená dostatečně) se vztahovala k řediteli inspektorátu v Českých Budějovicích, nemohl tento v řízení ve věci pokračovat (jiní pracovníci byly tomuto řediteli podřízeni) a rozhodnutí o změně příslušnosti mohlo být vydáno až po rozhodnutí o vyloučení ředitele tohoto inspektorátu z rozhodování ve věci, neboť o změně příslušnosti přísluší rozhodnout nadřízenému orgánu usnesením dle ust. § 131 odst. 4 správního řádu v případě, že podřízený správní orgán není způsobilý věc projednat a rozhodnout, a to právě z důvodu vyloučení všech úředních osob.

Ustanovení § 131 správního řádu závazně stanoví případy, kdy může nadřízený orgán usnesením převzít věc k rozhodnutí sám/odst. 1, písm.a) – c)/, kdy může pověřit usnesením jiný věcně příslušný podřízený orgán / odst. 2, písm.a),b)/ a kdy je jeho povinností (musí) usnesením pověřit jiný správní orgán, a to právě v případě nezpůsobilosti příslušného orgánu věc projednat a rozhodnout z důvodu vyloučení všech úředních osob (odst. 4). Správní řád tak závazně stanoví postup pro rozhodování o změně příslušnosti a vylučuje libovůli, správní úřady musí postupovat v takto zákonem stanovených mezích.

Jak v tomto, tak i v ostatních případech, kdy správní řád umožňuje rozhodnout o změně příslušnosti k projednání a rozhodnutí věci, či postoupení z důvodů vhodnosti (odst. 5) však rovněž vyžaduje, aby jednak bylo dbáno na to, aby k tomu docházelo jen v důvodných případech a nezatěžovalo účastníky více než, kdyby ke změnám nedošlo (§ 131 odst. 6), a jednak, aby se o změně příslušnosti účastníci dozvěděli. Odstavec 7 cit. ustanovení sice výslovně uvádí, kdy je nutno změnu příslušnosti oznámit veřejnou vyhláškou a vhodným způsobem uvědomit účastníky (v případě změny dle § 131 odst. 1 a 2 písm.a), a že lze v ostatních případech tak učinit veřejnou vyhláškou, považuje-li to za orgán za účelné, to však neznamená, že v případě změny příslušnosti dle § 131 odst. 4 se účastník o změně příslušnosti nevyrozumívá, či nemá právo včas dozvědět. Toto posledně uvedené ustanovení vychází z nastavených pravidel změny příslušnosti a tedy předpokládá, že mu předchází v případě aplikace § 131 odst. 4 již postup o vyloučení všech pracovníků příslušného orgánu, či vedoucího a rozhodnout zde o změně příslušnosti nadřízený orgán následně musí, je povinen tak učinit, a tedy účastník řízení takový postup očekává, protože o vyloučení bylo rozhodováno na základě jeho námítky /popř. se úřední osoby samy prohlásily za podjaté/, nejde tedy o případy změny příslušnosti na návrh či podnět podaný z jiných důvodů, kdy výslovně se musí rozhodnutí o změně zveřejnit. Účastník řízení se vždy musí dozvědět o změně příslušnosti, tedy o tom, že byl určen k projednání a rozhodnutí jiný věcně příslušný orgán, protože v takovém případě není apriori vyloučeno, že mohou opět nastat důvodné pochybnosti o podjatosti úředních osob. Ta je založena poměrem k věci nebo účastníkům či jejich zástupcům a takový poměr úřední osoby pověřené rozhodováním, byť v jiném správním

orgánu nebo v jiném útvaru, na nějž byla pravomoc rozhodnout delegována, není bez dalšího vyloučen.

V daném případě nebyl dodržen tento zákonem stanovený postup, když nejen z hlediska formálního nebylo rozhodnuto usnesením, ale předně nebyly před rozhodnutím o změně příslušnosti splněny zákonné podmínky, neboť nebylo najisto postaveno, že inspektorát v Českých Budějovicích je nezpůsobilým orgánem ve věci rozhodnout ve smyslu ust. § 131 odst. 4 ve spojení s ust. § 14 odst. 4 správního řádu. Žalobce, jako účastník řízení, se o tom, že bylo rozhodnuto o změně příslušnosti dozvěděl až v rámci odvolacího řízení, kdy mu současně s předvoláním na jednání na 12.3.2009 byl přípis z 15.1.2009 ředitelky ČIŽP doručen, resp. zjistil, že rozhodl jiný než příslušný inspektorát z rozhodnutí vydaného 27.1.2009 ve věci samé inspektorátem v Havlíčkově Brodě.

Postup, jímž soud zavázal žalovaného, popř. orgán I. stupně, aby před rozhodnutím ve věci byla najisto postavena otázka možné podjatosti úřední osoby- ředitele inspektorátu, u něhož bylo řízení vedeno, tímto nebyl dodržen.

Soud rovněž musel přisvědčit námitce žalobce, že nebyl řádně předvolán k nařízenému jednání žalovaným. K jednání na 12.3.2009, při němž jak sám žalovaný uvádí, hodlal napravit předcházející postup (a dát tak žalobci možnost vyjádřit se k výsledku došetření námítky podjatosti), byl žalobce předvolán výzvou z 4.3.2009. Protože adresát nebyl zastižen, zásilka byla dle doručky uložena dne 5.3.2009 a zástupce žalobce si zásilku vyzvedl v úložní době 15 dní (§ 23 správního řádu). Desetidenní lhůta (§ 24 odst. 1 správního řádu), kdy bylo lze považovat zásilku za doručenou uplynula dnem 15.3. 2009, jednání, na nějž byl takto zástupce žalobce předvolán, bylo však nařízeno již na 12.3.2009. Předvolání k jednání tak nelze považovat za řádné a účinné. Žalobce pak připouští toliko, že byl dne 11.3.2009 telefonicky kontaktován, avšak pokud jde o obsah tohoto hovoru ve vztahu k předmětu jednání popírá, že by byl veden ve smyslu, jak je obsah záznamován úřední osobou ing. N.

Uvedený postup žalovaného tak nebyl v souladu se zákonným postupem a nelze jej přičítat k tíži účastníka a jeho jednání (nadto rozporované) nelze považovat za obstrukci. I když soud nemá za to, že vynaložené úsilí žalovaným k ukončení řízení v zákonné objektivní lhůtě, by mohlo představovat podjatost samo o sobě, musí trvat na tom, že i v takovém případě musí být dodrženy zákonem stanovené procesní postupy; v případě vyvození postihu za správní delikt obzvláště (když v takovém řízení lze stěží předpokládat dobrovolnou součinnost účastníka vůči němuž má postih směřovat).

V daném případě tak žalobce nebyl řádným způsobem seznámen se způsobem ani výsledkem prošetření námítky podjatosti a nemohl se k tomuto vyjádřit ani podat návrh na doplnění. Závěr žalovaného, že námitka podjatosti vznesená na základě příbuzenského vztahu mezi M.K. a jeho bratrem, který v posuzovaném období vykonával funkci hlavního inspektora inspektorátu v Českých Budějovicích je neopodstatněná, a že podklady získané inspektory tohoto inspektorátu byly opatřeny nepodjatým správním orgánem (a mohl z nich vycházet následně inspektorát v Havlíčkově Brodě), tak stojí na podkladu získaném nesprávným procesním postupem. Žalobce nebyl před rozhodnutím o odvolání seznámen s vyjádřením zástupce organizace, u níž bylo šetření provedeno, následně mu byl zaslán protokol o tom, že jednání, na němž se tak mělo stát, neproběhlo.

Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že procesní postup žalovaného, jímž měly být odstraněny vady vytýkané dříve vydaným rozsudkem soudu, nebyl v souladu se

zákonem, a proto podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem soudu, vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst. 1 s.ř.s. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatky z podané žaloby v částce 2.000,- Kč a dále odměnu právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Slabého, advokáta, a jeho hotové výdaje v řízení o podané žalobě. Mimosmluvní odměna činí v daném případě 7.200,- Kč za 3 úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby a účast u jednání) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném po 31.8.2006, včetně příslušné paušální částky po 300,-Kč za jeden úkon podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dále žalobci přísluší náhrada za cestovné os. automobilem na trase České Budějovice – Praha a zpět) ve výši 1 953,- Kč (dle obsahu spisu byla uznána náhrada v poloviční výši než byla zástupcem účtována, a to za cestu na jednání 23.9.2010, když ze spisu účel druhé cesty neplyne) a náhrada za ztrátu času 400,-Kč, tj. celkem 9 553,-Kč, k ní se připočítává příslušná částka DPH ve výši 1 911,-Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 13 464,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 105 odst. 2 s.ř.s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. září 2010

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu